

западъ къмъ сѣверо-истокъ се простираше една верига отъ не голѣми хълмове, които послужиха на опълчението за стрѣлбищенъ валъ. На това мѣсто Българското опълчение прѣкара, посрѣдъ усиленни занятия, цѣлъ мѣсяцъ. Тукъ опълченцитѣ се учаха да стрѣлятъ, да мушкатъ; тукъ се распалваше оная, почти угаснала, искра отъ доблестния войнишки духъ, прѣданность къмъ отечеството, храбрость и семоотвърженность, съ които сж се отличаваха нашитѣ прадѣди въ врѣмето на великитѣ Български царѣ Крумъ, Симеонъ, Асѣнъ и др.

На 2-й Май лагера бѣше съвсѣмъ устроенъ, палаткитѣ бѣха разположени по дружинно — въ една линия, отъ срѣдага въ колона т. е. 2-ра и 3-тя роты въ първа линия, задъ тѣхъ 1-а и 4-а — а 5 — задъ тѣзи послѣднитѣ. Построиха се кухни, колиби за продуктитѣ, коновязи, а още слѣдъ 2—3 дня, прѣдъ всѣка дружина стърчаха напълнени съ слама чювали съ видъ на човѣческа фигури, на които опълченцитѣ изскарваха отдавна затаенния си ядъ противъ турцитѣ. А отъ 3-й май закипя лагерния животъ: започнаха се рѣдовнитѣ занятия. Още на 30 Априлъ пристигнаха отъ г. г. Краово, Турно-Северинъ и други градища около 1300 доброволци, които още въ сжщия день бѣха обмундировани, въоръжени и разпрѣдѣлени по ротитѣ, отъ които 212 човѣка бѣха зачислени въ 3-я дружина.

За приемане пристигвающитѣ опълченци бѣше назначена комиссия подъ прѣдсѣдателството на Полковникъ Корсаковъ, отъ доктора на 3-та дружина Вязанкова и господинъ Ивановъ, Българинъ, Кишиневски гражданинъ, която комиссия бѣше и натоварена да приема вещитѣ, пристигнали въ Плоештъ отъ Славянския Благотворителенъ Комитетъ. Полковникъ Корсаковъ приемаше новопристигвающитѣ опълченци, въоръжаваше, обмундироваше и ги испращаше по ротитѣ, заедно съ вещевата вѣдомость, въ която се вписваха всичкитѣ вещи, въоружение и снаряжение, дадени на опълченцитѣ.

Слѣдъ всѣка война между Руссия и Турция изъ България сж се изселвали съ хиляди Български сѣмейства, които сж намирали радостенъ приемъ и покро-